

Eräänä päivänä aloitin - jälleen kerran - Raamattuni lukemisen alusta ja kiinnitin huomioni Raamatun ensimmäisessä luvussa siihen, miten useaan otteeseen **Jumala näki luomistyönsä tuloksen olevan hyvä.** - Hän oli kovin tyytyväinen aikaansaannokseensa ja voimmekin kysyä itseltämme, millaisin silmin me näemme luomakunnan ja sen monimuotoisen rikkauden?

Jumala näki, että se oli hyvä. Hän loi kaiken kauniiksi ja toimiviksi erikokoisiksi kokonaisuuksiksi ja onpa monta asiaa, joissa selkeästi toistuvat tietyt kaavat - aivan, kuin "niillä olisi sama suunnittelija tai alullepanija." On myös ihailtavaa, miten pienintä yksityiskohtaa myöden, kaikki pysyvät ja toimivat juuri tarkoitetulla tavalla. Esimerkiksi puut kasvavat keskimäärin yhtä pitkiksi ja niiden lehdet näyttävät hyvin samanlaisilta toisiinsa lajeihin nähden. Eihän toisessa koivussa kasva muutaman millin kokoisia lehtiä ja toisessa monen metrin suuruisia. Miksi nämä kaikki toimivat - pienistä atomeista ruveten - aina avaruuden suuriin mittakaavoihin asti? - Siksi, että ne perustuvat Jumalan viisauteen ja Hänen luomistyönsä säädöksiin.

Miten näet tänään ympäröivää maailmaasi? Huomaatko, miten paljon on vieläkin hyvin olevia asioita? Osaatko kuvitella, miten täällä olisivat asiat, jos aurinko olisi sammunut, tai olisimme loitonneet siitä satojen tuhansien kilometrien päähän? - Oletko huomannut, miten suurenmoisen tavan kommunikoida, Jumala on antanut juuri ihmiselle? Mikään toinen olento maanpäällä ei kirjoita muistiin ajatuksiaan - palaten lukemaan niitä - ja välittäen sanomaa myös toisillekin lajitovereille. Kuinka ihmeellinen onkaan tajunnan olemus! Pystymme määrittelemään olemisemme tilaa hahmottaen olinpaikkaamme aina avaruuteen saakka. Ei susi tiedä kuusta *hölynpölyä*, vaikka ulvokin kuutamolla, mutta ihminen kykenee ajattelemaan kuun vaikutuksia vuorovesiin ja moneen muuhun muuttuvaan tekijään.

Näitä ajatellessa, sisimpääni syntyy samansuuntaisia ajatuksia, mitä Jumalalla nähdessään luomuksensa alussa. Sanoinkuvaamaton hyvä tunne valtaa sisimän tietoisuudesta, että minutkin on ihmeellisesti tehty! *Olen ihme, pienintä solua myöden!* - Haluan nähdä ja todeta, että **Jumala loi** koko kaikkeuden **ja se on hyvä!**

"Sinä olet luonut minun sisimpäni, Sinä punoit minut äitini kohdussa. Minä kiitän Sinua siitä, että olen tehty ylen ihmeellisesti. Sinun tekosi ovat ihmeellisiä, sen minun sieluni kyllä tietää. Minun luuni eivät olleet Sinulta salatut, kun minut salassa valmistettiin, kun minut taiten tehtiin äitini kohdussa. Sinun silmäsi näkivät minut jo idussani. Päiväni olivat määrätty ja kirjoitetut kaikki Sinun kirjaasi ennen kuin ainoakaan niistä oli tullut." Ps.139:13-16[*JKR]

Haluatko kokea elämässäsi todellista hyvinvointia? - Uskotko, että *parhainta masennuslääkettä ja itsetunnon kohotusta* on katsella kaikkeutta "Luojan silmin." - Hän näki, että se on hyvä ja siksi se on vieläkin riittävää ja toimivaa. Paholainenhan tahtoi, ettemme näkisi Jumalan armollisuutta, pitkämielisyyttä, rakkautta ja Hänen kauneuttaan ja nauttisi siitä, mutta meillä on täysi oikeus hyljätä kaikkinaiset nurjuudet ja synkeydet. Jumala on luonut kaiken kauniiksi ja loipa Hän ihmisenkin omaksi kuvakseen. - Jumalanlapsina, Hänen ominaan saamme lukea tutun psalmin 23 sanoja, huomaten, että jokainen ihminen voi omistaa nuo valloittavat sanat sydämeensä:

"Herra on minun paimeneni, ei minulta mitään puutu. Vihreille niityille Hän vie minut lepäämään, virvoittavien vetten luo Hän minut johtaa. Hän virvoittaa minun sieluni. Hän ohjaa minut oikealle tielle nimensä tähden. Vaikka minä vaeltaisin kuolemanvarjon laaksossa, en pelkäisi mitään pahaa, sillä Sinä olet kanssani. Sinun vitsasi ja sauvasi lohduttavat minua. Sinä valmistat minulle pöydän vihollisteni silmien eteen. Sinä voitelet pääni öljyllä. Maljani on ylitsevoitava. Sula hyvyys ja laupeus seuraavat minua kaiken elinaikani, ja minä saan asua Herran huoneessa päivieni loppuun asti." Ps.23[*JKR]

